

[Holstein.]

Bonitet og den Beliggenhed og den Kulturtilstand, som Jorderne havde hjemme, skulde købe Jorderne, havde han givet meget mere paa det daværende Tidspunkt end 831 Kr. pr. Td. Land, det kan jeg forsikre det ærede Medlem for. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men naar ubebyggede Jorders Gennemsnitspris i de Aar, 1918—20, var 1 300 Kr. pr. Td. Land, kan det ærede Medlem være evig forvisset om, at 831 Kr. var en Kende for lavt, og at ingen fornuftig Køber af en middelstor Bondegaard et Øjeblik vilde have været ængstelig for at give adskilligt flere Hundrede Kr. for den paagældende Jord. (Olufson: Var 1 300 den middelstore Bondegaard?). Ja, 1 300 Kr. pr. Tønde Land vil jeg finde det overmaade rimeligt og overordentlig sandsynligt, at en Køber af en middelstor Bondegaard paa det paagældende Terræn vilde have givet for Jorderne paa det paagældende Tidspunkt.

Det ærede Medlem har altsaa intet som helst at føle sig brøsthølden over i denne Sag, og han har ikke med nogen som helst gyldig Grund kunnet anklage Majoratsbesidderne for deres Holdning hverken ved Lensaflysningen eller bagefter. Jeg tror, at hvis Penge og Afgifter er Prisen for fremdeles at bære en Titel, som ikke har noget som helst med de reelle og faktiske Forhold at gøre, tør jeg sige, at baade Lensbesidderne og Fideikommiss- og Stamhusbesidderne har betalt Prisen fair.

Endelig vil jeg føje til, at naar det ærede Medlem Hr. Olufson nu anker over, at Jorden saa mange Steder er daarlig og i Forfald, ja, saa staar det jo til Vurderingsraadet at vurdere Jorden derefter, det er jo det, der er Vurderingsraadets Pligt. Og jeg vil sige til det ærede Medlem, at det kan han aldeles ikke opstille som en almindelig Regel, for da vi havde en stor Diskussion i 1922 mellem det ærede Medlem Hr. Ulrich og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen om hele denne Husmandslovgivning, som jeg anser for den mest forfejlede af de sociale Love, Venstre har været med til at gennemføre, udtalte det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at de Jorder, der var stillet til Disposition fra de indtil da afløste Lensjorder, gennemgaaende var i første Klasses Stand og fortrinlig Jord, saa det ærede Medlem har heller ikke her noget som helst at bebrejde Lensbesidderne. Vil det ærede Medlem endelig rette Bebrejdelser mod nogen, vil jeg henstille til ham at rette dem mod Vurderingsraadene, hvis han mener, at

de ikke har været deres Opgave voksen. Lensbesidderne har intet som helst at bebrejde sig, de har baade opfyldt deres Pligt og, som naturligt er, og som alle andre Borgere i Samfundet gør, krævet deres Ret.

Korsgaard: Under § 1 staar der opført et Samraad om et Problem, der kaldes Salg af Træ fra Statens Skove. Dette Samraad giver mig Anledning til at spørge den højtærede Landbrugsminister, om der ikke var Mulighed for at gøre noget for, at Skovenes Biprodukter i bedre Grad kunde udnyttes, end det sker nu. Jeg ved, der har været skrevet under Navn i et anset konservativt Blad i Jylland, at for Skovenes egen Skyld vilde det være bedre, om der blev skovet dobbelt saa meget, som der bliver nu, og at der ogsaa i visse private Skove skoves meget mere end i Stats-skovene. Men overfor dette siger man, at vi har svært nok ved at komme af med det Træ, man fælder nu, hvordan skal det saa gaa, hvis vi fælder det dobbelte? Heroverfor rejser den paagældende det Spørgsmaal, om ikke det var muligt gennem industrielle Anlæg at udnytte Skovenes Produkter meget mere, end det sker nu, f. Eks. ved Anlæg af Cellulosefabrikker og forskelligt andet. Jeg ved jo vel, at det i Almindelighed ikke kan være Statens Opgave at gaa i Spidsen, naar det drejer sig om private Fabriksanlæg, men i det givne Tilfælde, hvor jo dog Staten er saa langt den største Ejer af Skov, maa Staten som Ejer have den allerstørste Interesse i, at der kan faas det mest mulige ud af Træet, og jeg henstiller altsaa til den højtærede Landbrugsminister, at dette Spørgsmaal undersøges grundigst muligt.

Jeg tillader mig samtidig, foranlediget af mit Kendskab til en jydsk Skovrider, at spørge, hvilke Muligheder der er for at eksportere Træ til England. Jeg ved, at efter den paagældendes Mening har Arbejdet i den Retning været i god Gænge, men takket være Forhold af en ganske speciel Natur kunde han ikke fortsætte. Jeg tillader mig da at spørge, om man fra Statens Side har nogen som helst Erfaring med Hensyn til Mulighederne for Eksport af Træ herfra til England.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 16. Januar, Kl. 1 med følgende Dagsorden: